

prosti, mi vam odproščamo iz pravega serca“. Po nekterih župah (farah) je bil pred malo leti, ali zdaj že odpuščeni običaj, da so se posebno ženske pridše v cerkev kušnile; mislim po nauku evangelijskem, ki veli, da pomiri se z bratom svojim prvo, kakor prineseš dar svoj na žertvenik. —

Na daru se Istran rad s sledečimi besedami zahvaluje: „I k letu, Bože daj i k letu, i još priko leto“; včasih pa tudi pristavi sam pomén teh besed: „zlamenje da bi bili živi i imeli ča (kaj) dati“; „Bože daj da bi imeli ča uživati, dati i pustiti (po smerti)“.

Ako prašan Istran, kamo da gré ali kaj gré delat, pové, tamo in tamo, ali to in to; se mu lepo reče: „u dobar čas“, „srečno bilo“. Da ti in taki običaji niso povsod enaki, in da jih je posebno po mestih in gradovih nemila laščina zaterla, se lahko razume!

J. V.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Dvora na Koroškem. B. L. — 10. dan p. m. smo začeli reš žeti, ki je pri nas letos med vsem žitom naj bolje plenjala, le na stermih bregovih jo je suša enmalo pripela. Zunaj ovsu in prosu je pri nas žito prav lepo. Pri večjih kmetijah, posebno okoli Verbe, žanjejo večidel kóparice, kterih veliko iz Ziljske doline pride. Kóparice dobé od kope, to je, od 60 snopov en groš, opoldne in zvečer jesti in dvakrat mavžino. Novo požet snop srednje reži tehta 6 funtov, šteje po 1200 bilk, in odrezani lati tehtajo po 3 lote in pol; bilka meri 62 pavcov ali colov.

Od celjske doline. Nesreča vedno žuga. Pičle 2 uri hodá od Celja na izhodno stran in ob levem bregu Voglajne je prijetna hribovita krajina in podfara sv. Lovrenca. Na prijaznem griču stoji lepa cerkvica; okoli je nekaj malo lesenih in zidanih hiš. Pridni pa pobožni ljudje bivajo ondi, ki živé se večidel od poljodelstva. V pondeljk 23. junija je podal se oskerbnik neke ondotne hiše (posestnika ni domá) v Celje ter je nesel opravniku graške zavarovavnice proti ognju plačilo, da bi tisto hišo zavaroval (asekuriral). To je bilo dopoldne; popoldne je prihrumela nevihta nad celjsko in št. lovrensko okolico; zabliska se, pa treši v ravno tisto hišo, ktero je njeni oskerbnik dopoldne bil zavarovat šel; unela se je, ter do tal pogorela vsa. Ali bo graška zavarovavnica škodo povernila, ali ne, ne vémo; prav in človeško pa bi bilo, da bi to storila. J. Š.

Iz Šentvida nad Ljubljano 14. rožnika. F. V. Oznanite ljube „Novice“ veselje, ktero smo farani sv. Vida danes doživeli. Naš rojak, sloveči podobar Matevž Tomc, nam je veliki oltar popolnoma dokončal, in pri ti priložnosti se je velika slovesnost obhajala. Ob štirih popoldan razglasajo možnarji in lepo ubrani zvonovi začetek slovesnosti, s ktero smo sv. Vida počastili. Mnogo ljudstva iz vse naše fare se je snidilo in novo podobo sv. Vida spremilo od podobarjevega doma v vežo božjo. Šolska mladost, deklič v belem oblačilu zelene vejice v rokah in pa fantiči so spremili mladega mučenika, kterega je šest korenjakov neslo. Pri cerkvenih vratih so ga gosp. fajmošter sprejeli in blagoslovili. V cerkvi je bil z orglami in petjem sprejet, potem pa je bila hvalna pesem zapeta. Vsem pričujočim so se igrale solze veselja v očéh, in vedno se bomo veseli spominjali današnjega dneva. Hvala lepa prečastitemu gospodu fajmoštru Potočniku, ki so to delo osnovali, — hvala lepa verlemu mojstru Tomcu, kterega samo delo časti, — hvala pa tudi vsem dobrotnikom, ki so po svoji moči pripomogli k ti napravi.

Iz Ljubljane. V nedeljo zjutraj je Dimnikov Jaka z govedi, ki so jih predsednik naše kmetijske družbe gosp. Terpine v pariški razstavi nakupili, srečno prišel domú na Fužine, in tako svojo nalogo tje in sém dobro opravil. Kakor smo že unidan povedali, je ena krava imenitnega holandskega plemena (od kterega smo v našem listu pred 3 leti prav na drobno pisali) z junčkom, druga pa žlahnega švajcarskega rodú tudi z junčkom. Nismo še vi-

dili novega blaga, — pa ker ste obé kravi v pariški razstavi poslavljeni bile, že samo to pričuje, da mora posebno lepo in dobro biti. Za povzdigo domačega kmetijstva vse-skozi skerbnemu gosp. predsedniku naše kmetijske družbe pa gré v tem dvojna hvala: prvič, da tudi krajnska dežela je bila slavno imenovana v veliki pariški razstavi, in da je dobila nove imenitne goveje plemena, ktere, ako zdrave delj časa ostanejo, ne bojo brez prida za domačo živinorejo. Berž ko ne je tudi to holandsko pleme, ki je sedaj iz Pariza prišlo, prvo, ki ga imamo na Krajskem. Mikavno bo opazovati, kako se bo sponašalo v našem kraju in pri naši kermi.

Novičar iz raznih krajev.

Peštanski časnik „Pest. Lloyd“ je prinesel te dni novico, da nova občinska (srenjska) postava bode osnovana po stari, ki je pred letom 1849 veljala, da soseske si ne bojo same volile županov in odbornikov, ampak da jim jih bo vlada postavljala itd. Ker je ta nepričakovana novica hitre poti šla iz enega časnika v drugega, se je oglasil vladni list „Oester. Corr.“ rekoč: „Peštanski Lloyd je te dni naznanil nekatere reči zastran nove občinske (srenjske) postave, ktere se hitro širijo po svetu. Mi pa za gotovo zamoremo povedati, da ravno neki bistven del tistega razglasa zapopada zgolj le pomote“. — Pri cesarskem vojaškem mornarstvu se bo okoli 100 fantov v službo vzelo; kdor želi na morje se udinjati, naj se na kmetih oglasi pri svoji kantonski gosposki, v mestih pa pri magistratu, kjer bo vse zvedil kako in kaj. — Iz Českega se sedaj bolj natanko sliši, da je škoda, ki jo je toča semtertje napravila, grozno velika; samo na pristavah kneza Švarcenberga je zbila čez 200.000 ceglov raz streh. — Iz Tirolskega se piše od neke hudobije, za ktero ni lahko imena najti. V Thiersee-u je veliko cesarsko sadišče mladega gojzdnega drevja — in 11. dan t. m. ponoči je bilo 80.000 mladih dreves (smerrek in mecesnov 2 let starih) pokončanih; našli so jih drugi dan pokošene, da je očitno bilo, da iz zgolj hudobije se je to zgodilo. — V pariški razstavi je bilo v vsem skupaj živini našega cesarstva 92 premij v dnarji in pa 9 hvalnih pisem podeljenih; premije v dnarji so znesle 36.230 frankov. Nekteri lastniki so nakupili v razstavi posebno lepo ali dobro živino, in kakor nam zapisnik kaže, je prišlo 49 ptujih, večidel žlahnih goved v naše cesarstvo, zraven teh mnogo ovác velikega in mesnatega angleškega in holstajnskega plemena, dokaj žlahne kureline itd. To je dobiček za živinorejo našega cesarstva. Prihodnje leto 1857 bo v Parizu od 22. maja do 7. junija spet taka razstava, in že je ondotna komisija razglasila, da v prihodnjo razstavo bojo pripuščene junice rojene po 1. oktobru 1855, junci pa po 1. maju 1856. — Na polji politiskem se tudi te dni ni pripetilo nič kaj posebnega; naj važniše, kar se je zvedilo, je morebiti to, da kraljica angleška ni hotla sprejeti ameriških poslancev zato, ker so prišli v navadnjih suknjah k nji; poslanec Dallas je vès serdit zapustil kraljično poslopje. Nočemo sicer reči, da zavolj „sukinj“ se bo razderlo prijateljstvo dveh mogočnih vlad, pa pozabili tudi nismo, da tudi pred tremi leti je bila „suknja“ (paletot) Menšikovova znamenje razderte prijaznosti med Rusom in Turkom. — Po poslednjih novicah še ni stan na Gerškem tak, da bi se smel odhod francozko-angleške posadke kmali pričakovati; vlada sama ne more berzdati nepokojnih. — Tisti razpor med Šlezvik-Holstajnom in Danijo, o kterem se je leta 1848 toliki hrup gnal, se je začel spet ponavljati; Danci hočejo Šlezvikane in Holstajnce do dobrega zatreti.

Milodari za Blejčane. Gosp. Ant. Namre, fajmošter na Kopajni in ondašnji farani 4 fl. 10. — Od nekterih faranov iz Komende sv. Petra 9 fl. — Farani Žabniški 5 fl. — Iz bolnišnice Ljubljanske 1 fl.

Milodari za Semičane. Gosp. Jan. Erjavec, Jeseniški kaplan, 1 fl. — Iz bolnišnice Ljubljanske 1 fl. — Gosp. dr. J. Š. v Celji 1 fl.